Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

N:o 35. | Den 23 Oktober 1927 | 55:e årg.

EN STORMANS HEM.

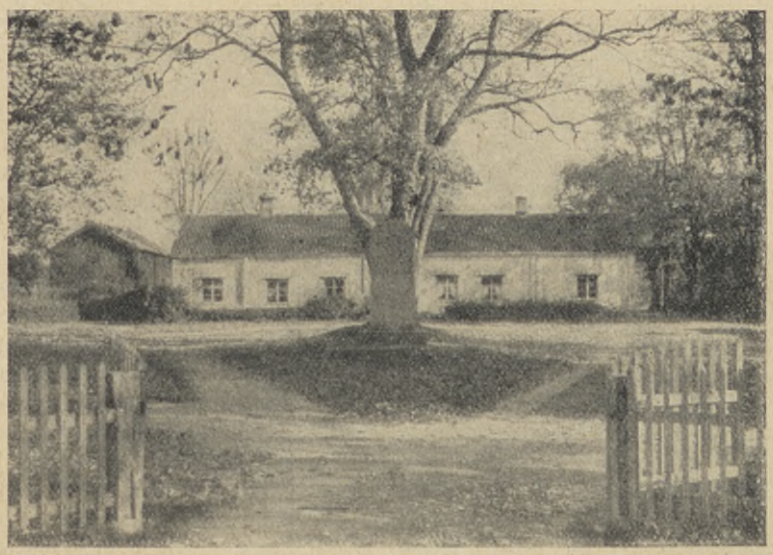

Ransäter.

Säkerligen har du i vardagsskolan läst om vår store, ja störste skald Erik Gustav Geijer, och kanske även lärt dig älska någon av hans dikter. Den insats han gjort i vår litteratur hör till det mest oskattbara vi äga, och flera av hans melodier, som han satt till sina diktverk, äro av utomordentlig skönhet. Här på bilden ser du den store diktarens barndomshem. I den låga, trevliga herrgårdsliknande byggnaden på Ransäter i Värmland såg han först dagens ljus, och här under de stora träden på gårdsplanen har han lekt som barn. Kanske föddes redan då i den unge gossens bröst tankar och känslor, som sedan kommo honom att bli känd och aktad som en stor personlighet långt utanför Sveriges gränser. Ännu i dag kan man få se Ransäter, på vars gård framför det stora trädet är rest ett granitmonument till minne av den store tänkaren och skalden.

Geijers gård i Uppsala.

Den andra bilden visar oss Geijers gård i Uppsala, där den store hävdatecknaren och skalden bodde i så många år. Denna är belägen nära Carolina Rediviva. Mellan dessa båda byggnader har i dagarna en bildstod blivit rest över prins Gustaf sångarprinsen.

Mildreds söndagsarbete.

(Slut fr. nr 34.)

"Detta är ett nödfallsarbete", svarade Mildred. "Minns du inte berättelsen om Frälsaren och hans lärjungar som på sabbaten gingo genom ett sädesfält och plockade ax för att äta? Kristus sade till fariseerna att det var lovligt göra gott på sabbaten, och det var lovligt för mig att sy i dessa knappar för dig, emedan du annars inte kunnat gå till kyrkan."

Ehuru denna förklaring tycktes tillfredsställa Ernst, var Mildreds samvete långt ifrån lugnat genom denna bibliska berättelse. Det hade icke varit nödvändigt för henne att utföra detta arbete på söndagen, därest hon icke glömt att fullgöra sin plikt på lördagen. Hon erkände för sig själv att hon dagen förut haft tillräckligt med tid att göra allt som hennes mamma bett henne om. Mildred beslutade sig för att denna dag använda sina strumpor med hålen i, hellre än att utföra något mera söndagsarbete, eftersom dessa strumpor voro det enda paret som passade till hennes nya söndagsdräkt. Den rispa hon fått i den fäste hon ihop med ett par knappnålar, så att ingen skulle märka den. Då hon var färdig att gå till kyrkan, var hon emellertid icke i någon synnerligt glad sinnesstämning, och hon blev mycket obehaglig till mods när hennes pappa anmärkte: "Den där knappen i min rock har inte blivit isydd än, ser jag, fastän jag ett par tre gånger bett dig göra det, Mildred."

"O, pappa, det har jag glömt", svarade Mildred. "Men var snäll och vänta en minut, så skall jag sy i den."

"Åh nej, intet söndagsarbete för min räkning", svarade hennes far. "Om min lilla dotter under sex dagar icke har tid nog att uträtta en sådan småsak för sin far, så får han gå till kyrkan utan knappen i sin rock, ehuru han inte tycker om att bära ett plagg som ser ut som om hans dotter hade glömt sin plikt mot honom."

Mildred visste mycket väl att hennes pappa var synnerligt noga beträffande dylika småsaker, och den ton i vilken han talade sade henne att han kände sig sårad. Då hon sedan satt i kyrkbänken, kunde hon icke njuta av gudstjänsten. Hon tänkte på hur omtänksam hennes pappa alltid varit rörande hennes önskningar och behov, och hur träget han arbetade för att giva sina barn en god uppfostran. Därnäst tänkte hon på att hon brutit löftet till sin mamma. Hon såg bort till ändan av bänken och tyckte att mamma såg mycket ledsen ut. Hon mindes hennes fråga: "Kan jag *lita* på dig?" Hon var i sanning en liten stygg flicka. Hennes hjärta var så beklämt i den känslan att hon gjort orätt, och så snart hon kommit hem från kyrkan, gick hon till sina föräldrar, bad dem om förlåtelse och sade:

"Jag vill med Guds hjälp försöka övervinna denna dåliga vana att uppskjuta, ty den har så tråkiga följder."

Därefter uppsökte hon sin bror och sade honom att det icke var varken lovligt eller

nödvändigt för henne att utföra söndagsarbete. "Han är så mycket yngre än jag", resonerade hon, "att jag med mina ord kunde vilseleda honom med avseende på att helighålla Herrens dag."

"Du måste ju sy i knapparna, Mildred", sade Ernst, "i annat fall hade jag ju måst stanna hemma från kyrkan."

"Jo, älskade Ernst, men jag hade tid nog på lördagen att utföra det där arbetet, ehuru jag försummade det för andra ting, vilket jag icke vidare skall låta komma mig till last. Jag har fått nog av söndagsarbete."

Lydnad inför Gud.

Berättelsen om, när Abraham skulle offra Isak hör väl ändå till det mest gripande, som vi läsa i vår bibel. Trots sin kärlek till sin son, så vägrade Abraham ej att gå den väg, Gud befallde. Den vackra bilden visar oss just, då Abraham fick höra orden: "Låt icke din hand komma vid gossen och gör honom intet ont." Gud ville endast pröva Abraham, och han bestod provet. Har du känt någon gång, att Gud prövat dig? Må Gud hjälpa oss, att när prövningarna komma, vi kunna bedja Honom om hjälp att utstå dem. Tänk på Abraham, som ej vägrade att offra sin egen son, då Gud bjöd honomgöra det. Han var lydig inför Gud, och därför blev han välsignad rikligen.

Den sjungande "Meg".

Översättning av *C. O. P. Lindström.*

Hon kunde inte läsa eller skriva och hon svarade blott på namnet Meg. Hon var liten och spenslig, emedan hon stundom blivit misshandlad och alltid erhållit dålig föda. Hennes ansikte var mycket fräknigt, och någon hatt fanns icke bland hennes tillhörigheter. Hennes hår var rött och tovigt och långt ifrån vackert, emedan ingen brydde sig om det, allraminst hon själv. Meg tog sig fram på det sätt hon bäst kunde. Stundom, när hon var mycket hungrig, kunde hon ta ett äpple från den blinda kvinnans stånd i gathörnet utan att betala därför. Hon kunde icke ha betalt det, ty hon ägde inga pengar och hade aldrig ägt några.

Men det var en sak som Meg kunde göra och göra mycket väl — hon kunde sjunga. Men hennes sång bestod icke i ett "färglöst" upprepande av vad hon hört andra sjunga, och hade hon glömt orden, så kunde hon drilla och kvittra som fåglarna, varvid hon höll huvudet högt i vädret och med sina stora grå ögon log åt sin egen röst. Att en gång ha hört en melodi var henne nog, ty hon glömde den aldrig. Orden kunde stundom falla henne ur minnet, men då uppfann hon skyndsamt andra och fortsatte med glättigt mod sin sång.

Då Meg var omkring tolv år gammal,

Abraham och Isak.

GÖTEBORGS UNIVERSITETSBIBL.

öppnades en mission i närheten av den gata på vilken hon mest vistades. Då hon en dag passerade förbi missionslokalen, hörde hon genom den öppna dörren följande sångvers:

"Det finns en källa fylld med blod
som flöt från Jesu sår;
och syndaren i denna flod
fullkomlig rening får."

Vad detta betydde visste Meg ej. Men den gamla härliga melodien och de sköna orden tilltalade henne, och i klara, rena och härliga toner sjöng hon dem åter och åter, under det hon gick vidare. Personer som passerade förbi henne, vände sig om för att se på henne, ty Meg var så trasig och smutsig, att det föreföll dem rent omöjligt att så härliga toner kunde komma över hennes läppar. Omedveten om denna oförenlighet fortsatte hon att med muntert sinne sjunga sin sång under det hon traskade framåt — varthän visste hon ej.

Inom kort fästes hennes uppmärksamhet vid ett slagsmål på gatan mellan tvenne kvinnor, varvid hon stannade för att se på dem, under det hon samtidigt lät sin sång tona ut över deras disharmoniska ljud. Plötsligt upphörde slagsmålet, och en av kvinnorna, vars ansikte var rått och grovt och uppsvällt av starka drycker, kom bort till henne, fäste stadigt sina ögon på henne och lyssnade ivrigt. Vid slutet av sången, av vilken Meg mindes blott en del, sade kvinnan bönfallande:

"Fortsätt, flicka! Hemma i mitt barndomshem plägade min gamla mor sjunga den där sången för mig. Fortsätt, flicka, fortsätt!"

Meg, som icke tänkte på annat än att göra kvinnan till viljes, fortfor att i härliga toner sjunga det glada budskapet. Snart veknade kvinnans stäva ansikte. Av sångens toner väcktes minnen från hennes rena och gudfruktiga barndomshem ånyo till liv. Hon dolde ansiktet i händerna, sjönk ned på gatan och grät överljutt. Åter och åter sjöng Meg den gamla berättelsen om Jesu Kristi, Guds sons, blod, som renar från all synd, och därefter frågade kvinnan med darrande röst:

"Var hörde du den där sången, flicka? Om jag inte är alltför ond och ofördig, så vill jag gå till den där källan. Om det någonsin finns en syndare eller synderska, så är det jag. Må Gud förbarma sig över mig!"

"Kom med mig, så skall jag visa er", sade Meg, fattade kvinnan vid handen och ledsagade henne till den sal, till vilken dörren alltid stod öppen för de syndsjuka och betungade, som sökte frälsning, frid och själaro.

Med uppspärrade, undrande ögon betraktade Meg den vänliga, nästan vithåriga, kvinna, som kom emot dem och i låg ton tilltalade dem. Vad hon sade till den ännu gråtande kvinnan, kunde Meg inte uppfatta med undantag av dessa ord:

(Forts.)

Bokstavscharad.

Mitt *första* finns i tanke, men ej i ord,
Mitt *andra* finns i blomma, men i jord,
Mitt *tredje* finns i lek, men ej i glam,
Mitt *fjärde* finns i får, men i lamm,
Mitt *femte* finns i kanna, men ej i stop,
Mitt *sjätte* finns i många, men i hop,
Mitt *sjunde* finns i frukt, men ej i bär,
I Afrika och Asien bäst mitt *hela* trivas lär.

Lösning

på *Ordtrassel* i nr 34.

Tidigt, arla, låg, aktsam, ärlig, rik, slösaktig, inbunden, lat, vis, evig, rask, modig, enkel, naturlig, tunn, ivrig, girig, antik, ärelysten, rådlös, grumlig, uppriktig, lugn, dum. *Tala är silver, men tiga är guld.*

Söndagsskolan.

Texten för söndagen den 30 oktober.

Nederlag genom olydnad.

Jos. 7:1—13.

Tänkespråk: *Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta: pröva mig och känn mina tankar, och se till, om jag är stadd på en olycksväg, och led mig på den eviga vägen.* Ps. 139:23, 24.

Hemläsning enligt Svenska Bibelläsningsföreningens textlista:

Måndag:	Ps. 78:52—64.
Tisdag:	Ordspr. 1:24—33.
Onsdag:	Mal. 4:1—6.
Torsdag:	Rom. 5:12—21.
Fredag:	Efes. 2:1—5; 5:6.
Lördag:	Hebr. 2:1—4.
Söndag:	Jos. 7:1—13.

Svenska Tryckeriaktiebolaget, Stockholm 1927